

نوبیاد

روزنامه سراسری
صبح ایران

دشمن به برخی از سیاستمداران امید بسته است

مذاکره یا مقدمه جنگ؟

سفرهای دیپلماتیک در حالی آغاز شده که همزمان آرایش نظامی آمریکا در منطقه به شکل معناداری تشدید شده است.

اتحاد فراتلانتیک در سراسر اشیایی فروپاشی

محسن پوردادفر

روزنامه نگار

تنش میان مادرید و واشنگتن، بار دیگر شکاف عمیق و روبه گسترش در اردوگاه غرب را آشکار کرده است. گزارش ها از تلاش پنتاگون برای تعلیق عضویت اسپانیا در ناتو، آن هم به بهانه اختلافات سیاسی و راهبردی، نشان می دهد که آمریکا همچنان می کوشد با همان ادبیات کهنه دهه های گذشته، متحدان اروپایی خود را وادار به تبعیت کند؛ غافل از آنکه اروپا دیگر آن اروپا نیست. واکنش سریع و قاطع مادرید به این تهدید، حامل پیامی روشن بود؛ دوران دیکته نویسی کاخ سفید به پایان رسیده است. اسپانیا به خوبی دریافته که عضویت در ناتو نباید به معنای تسلیم مطلق در برابر زیاده خواهی های واشنگتن باشد. این مسئله تنها یک اختلاف دو جانبه نیست، بلکه نمادی از روندی عمیق تر در روابط فراتلانتیک است؛ روندی که در آن اتحادیه اروپا به تدریج در حال فاصله گرفتن از سیاست های یک جانبه گرایانه آمریکاست.

متن کامل در صفحه ۶

صفحه ۲

سیاسی

روان بخش: مجلس از گردونه تصمیم گیری حذف شده است

صفحه ۲

سیاسی

طرح «تنگه هرمز» منتظر بازگشایی مجلس

صفحه ۴

اقتصادی

تورم آمریکا زیر فشار تنگه هرمز

خارج از گود

همزمان با تداوم فعالیت های دولت و قوه قضاییه، تعطیلی ادامه دار صحن مجلس انتقاد برانگیز شد

۲

همزمان با تداوم فعالیت‌های دولت و قوه قضاییه، تعطیلی ادامه‌دار صحن مجلس انتقاد برانگیز شد

خارج از گود

با وجود گذشت نزدیک به ۶۰ روز از آغاز جنگ تحمیلی، و بازگشت به کار و ادامه فعالیت‌های نهاد‌های دولتی و اداری از جمله قوه مجریه و قضاییه،

مجلس شورای اسلامی هنوز در تعطیلی به سر می‌برد که این موضوع با انتقادات گسترده برخی نمایندگان و منتقدان همراه شد.

امیرحسین درکی

روزنامه نگار

مناسبتی اتخاذ شود.». در راستای همین نامه برخی نمایندگان مجلس شورای اسلامی نیز نسبت به این تعطیلی مواضعی اتخاذ کردند. از جمله امیرحسین ثابتی نماینده مردم تهران طی سخنانی گفت: «تعطیلی صحن علنی در ایام موشک باران منطقی بود اما ادامه این تعطیلی اشتباه و باعث اعتراض سایر نمایندگان شده و امیدوارم مسئولان مربوطه هرچه زودتر برای بازگشایی صحن علنی اقدام کنند.» همچنین مرتضی محمودی نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی در مصاحبه با نوبنیاد اعلام کرد: «متأسفانه از ابتدای آغاز جنگ رمضان تاکنون مجلس شورای اسلامی در یک تعطیلی طولانی مدت به سر می‌برد و شاهد هیچ اهمیتی به جایگاه مجلس و نمایندگان نیستیم و این یک اتفاق بسیار نامناسب و خطرناک هست و اصلاً از طرف نمایندگان این پذیرفتنی و قابل قبول نیست و حتماً این مسئله آفاقی را هم به دنبال خواهد داشت.» همچنین رسول بخشی نماینده مردم اصفهان نیز در اظهاراتی از جمله دلایل انتشار نامه نمایندگان را ناشی از این دغدغه که «چرا از مجلس مشورتی صورت نمی‌گیرد» برشمرد.

انتظار می‌رود در این شرایط و فضا که مردم ایران نیازمند بیشترین توجه و تمهیدات حمایتی از طریق مصوبات مجلس شورای اسلامی هستند، تعطیلی این نهاد پایان و از نقطه نظرات و مصوبات نمایندگان به ویژه در خصوص مذاکرات و مسائل مهمی چون تنگه هرمز بهره لازم صورت گیرد.

رسیدگی به احکام خائن و وطن فروشان داخل کشور که با استقبال مردم زخم دیده از جنایات جبهه آمریکایی-صهیونیستی همراه بود.

بازگشایی و برقراری ادامه فعالیت‌های نهاد‌های اداری و حاکمیتی کشور در حالی صورت گرفت که مجلس شورای اسلامی نزدیک به ۶۰ روز است که در تعطیلی به سر می‌برد. موضوعی که با انتقادات و گلایه برخی نمایندگان و منتقدان همراه بود. تا جایی که بیش از ۶۰ نماینده مجلس در نامه‌ای سرگشاده به تعطیلی مجلس و عواقب بسته ماندن آن هشدار دادند. در بخشی از این نامه آمده بود: «مدت مدیدی است که صحن مجلس شورای اسلامی تعطیل و برخی جلسات جانبی با عنوان کمیسیون‌ها و کمیته‌ها در حال برگزاری است؛ اگرچه این جلسات تخصصی و کارشناسی قابل تقدیر و برگزاری آن ضروری است اما قطعاً به خروجی آنها عنوان نظر مجلس شورای اسلامی تعلق نمی‌گیرد.» همچنین در بخش دیگری از این نامه به هتیت رئیسه مجلس انتقاداتی وارد و آمده است: «نظر مجلس زمانی مصداق پیدا می‌کند که جلسات مجلس شورای اسلامی با دعوت از کلیه نمایندگان و رسیدن به حد نصاب قانونی تشکیل شود. لذا از هیات رئیسه محترم انتظار می‌رود با رعایت ملاحظات شرایط فعلی، جلسات علنی مجلس که از ۹ اسفند تعطیل شده، مجدداً دایر شده و نمایندگان در جریان مسایل مختلف قرار بگیرند و با شور و مشورت و طرح دیدگاه‌های مختلف، تصمیمات قانونی

مروری بر فعالیت بسیاری از نهاد‌ها و ادارات کشور حاکی از برگزاری و برقراری مستمر جلسات روزانه دستگاه‌های اجرایی-اداری و قضایی کشور در ایام جنگ ۴۰ روزه و پس از آن است. رویکرد مثبت و سازنده‌ای که موجب شده خدمات عمومی کشور برای لحظه‌ای متوقف نشده و جنگ و تبعات آن بر زندگی روزمره مردم سایه نیندازد؛ حضور مستمر رئیس جمهور در وزارتخانه‌ها و بازدیدهای میدانی، برگزاری مستمر جلسات شورای عالی قضایی و سفرهای استانی وزرا و... مصادیقی از همین رویکرد است. از جمله اینکه روز گذشته رئیس جمهور کشورمان در ادامه بازدیدهای میدانی از وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های اجرایی، از وزارت کشور بازدید کرد و از نزدیک در نشست برخط استانداران سراسر کشور حضور یافت. همچنین معاون اول رئیس جمهور در ۱۲ اردیبهشت جلسات هماهنگی دولت برای مدیریت پیامدهای جنگ و جلسه هیأت وزیران را برگزار کرد. از سوی دیگر، محسنی‌اژه‌ای در ادامه سلسله نشست‌های مستمر خود با مقامات قضایی در مرکز و استان‌ها با جمعی دیگر از رؤسای کل دادگستری استان‌ها دیدار کرد. برقراری فعالیت‌ها و رسیدگی به امور کشور داری و مشکلات مردم توسط دولت و قوه قضاییه و سایر نهاد‌های دولتی اثرات مثبت‌تری به همراه داشت؛ از جمله استمرار خدمات عمومی، عدم تعطیلی کارها و افزایش اعتماد عمومی به ویژه

روانبخش: مجلس از گردونه تصمیم‌گیری حذف شده است

نماینده مردم تهران

در مجلس شورای

اسلامی در صفحه

شخصی خود در

ویراستی نوشت؛

بیش از ۲ ماه از

تعطیلی مجلس

شورای اسلامی

می‌گذرد و در این

مدت مجلس که می

تواند مرکزی برای

تصمیم‌گیری‌های

مهم و راهبردی کشور

باشد عملاً تعطیل

است و نمایندگان در

حوزه‌های انتخابیه

مشغول رق و فتق

امور مردم هستند.

وی همچنین افزود:

در زمان آتش بس

هم متأسفانه در طول

این سه هفته امکانی

فراهم نشده است در

حالی که هم ادارات

باز شده و هم پرواز‌ها

برقرار و هم حاجی‌ها

حرکت کرده اند!

خبر کوتاه

آیت‌الله میرباقری: برخورد مردم با مسائل معقولانه است

رئیس فرهنگستان علوم انسانی طی سخنانی در حسینیه آیت‌الله‌محقق شناس گفت: خداوند متعال یک لطفی کرد و به مؤمنین و مردم عزیز و ملت عزیز ما این توفیق رو داد که در متن این سختی‌ها احساس گشایش، فتح و سعادت‌مندی کنند، این خیلی نعمت بزرگی است. ما باید مراقب باشیم تا این نعمت از ما سلب نشود. مردم ایران به نقطه‌ای رسیدند که می‌توانند این نعمت‌های خدا را در همین دنیا درک کنند. استقامت‌کردن در دل سختی‌های کار آسانی نیست خداوند متعال این نعمت را به کسانی می‌دهد که بزرگ و رشید شدند. آیت‌الله‌میرباقری همچنین افزودند: با ما باید به مسئولین خودمان اعتماد داشته باشیم و همچنین مردم در میدان خیلی معقولانه با مسائل برخورد می‌کنند.

پزشکیان: مردم مصرف برق و انرژی را پایین بیاورند

رئیس جمهور روز گذشته گفت: دشمنان زیرساخت‌های ما را می‌زنند و ما در محاصره قرار می‌دهند تا مردم ناراضی شوند و رضایت فعلی به نارضایتی تبدیل شود، نباید مردم اجازه بدهند زمینه نارضایتی به وجود بیاید. ما فعلاً نیازی به فداکاری مردم نداریم ولی نیاز به کنترل مصرف داریم، در خانه به جای ۱۰ چراغ، ۲ چراغ روشن شود؛ چه اشکالی دارد؟

سعیدی: برای بررسی طرح تنگه هرمز منتظر بازگشایی مجلس هستیم

عضو هیئت‌رئیس کمیسیون امنیت ملی درباره آخرین وضعیت بررسی طرح اعمال حقوق حاکمیتی ایران در تنگه هرمز، گفت: برای مدیریت تنگه هرمز، طرح‌های مختلفی از سوی نمایندگان ارائه شد که در نهایت، این طرح‌ها در کمیسیون امنیت ملی با حضور طراحان، نمایندگان دستگاه‌های اجرایی مرتبط مانند وزارت امور خارجه و با مشورت مرکز پژوهش‌های مجلس مورد بررسی قرار گرفت و در نهایت به یک طرح جامع تبدیل شد. به محض آغاز جلسات صحن مجلس، این طرح به هیئت رئیسه مجلس تقدیم خواهد شد و در صحن مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

خضریان: تصمیم جمهوری اسلامی توقف هرگونه تبادل پیام با آمریکا است

عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس: وقتی تصمیم کلان نظام جمهوری اسلامی ایران بر عدم مذاکره گرفته شده است، یعنی انواع تبادل پیام در شبکه‌های اجتماعی، از طریق خبرنگاران و نخست وزیر کشور ثالث باید متوقف شود. همه باید در کنار یکدیگر میدان را کمک و تقویت کنیم.

دستگیری جاسوس رژیم صهیونیستی و ۱۵ مزدور

وزارت اطلاعات در اطلاعیه‌ای اعلام کرد: با مجاهدت‌های شبانه‌روزی و خاموش سربازان گمنام امام‌زمان (عج) و با بهره‌گیری از گزارش‌های مردمی، یک جاسوس پرتسلو رژی صهیونیستی و ۱۵ تن از عوامل گروهک‌های مزدور و گرا‌هنگدان به دشمن جنایتکار در ۵ استان کشور شناسایی و دستگیر شدند.

قداره‌کش اجاره‌ای موساد در خیابان‌های اصفهان به دار مجازات آویخته شد

قوه قضاییه اعلام کرد: «عرفان کیانی» از عناصر اصلی دشمن در اغتشاشات دی‌ماه ۱۴۰۴ در اصفهان که با ماموریت موساد اقدام به تخریب و تحریک اموال عمومی و خصوصی، ایجاد رعب و وحشت در سطح شهر و قداره‌کشی کرده بود، پس از تأیید حکم دادگاه از سوی دیوان عالی کشور و طی روال قانونی، با مبادا روز گذشته به دار مجازات آویخته شد.

سیاسی

پهلوی ماند و دروغ‌هایش

طی روزهای اخیر ربع پهلوی پس از سفرهای نمایشی خود در اروپا با بی توجهی و بی محلی سیاستمداران، رسانه‌ها و روزنامه‌نگاران مطرح دنیا مواجه شد. او با گلایه از بی توجهی اروپاییان به آمارسازی‌های ساختگی و فیک سلطنت طلبان در پیامی مدعی شد: «حتی یک نفر از ۱۵۰ خبرنگار حاضر در جلسه از او برای ۴۰ هزار ایرانی سوالی نپرسیده است.» وی همچنین در بخشی دیگر خود مدعی شد: «اینجا در قلب قاره‌ای که ادعا می‌کند مدافع حقوق بشر، عدالت و کرامت انسانی است، روزنامه‌نگاران‌ش از مسئولیت حرفه‌ای و حتی بی طرفی اخلاقی خود دست کشیده‌اند»

وی همچنین به انتقادات اروپایی‌ها از جنایات آمریکا و اسرائیل علیه مردم ایران گلایه کرد و مدعی شد: «به نظر می‌رسد آنها بیشتر به انتقاد از آمریکا علاقه دارند»

بر اساس گزارش دویچه لنه: «یوهان واده‌فول، وزیر امور خارجه که برای حضور در نشست وزیران خارجه اتحادیه اروپا در دابلین به سر می‌برد، تصریح کرد که "رضا پهلوی به دعوت خصوصی به آلمان آمده و اگر درست متوجه شده باشم، در فضا‌های سیاسی قصد بحث و صحبت دارد، اما این وظیفه آلمان نیست که چنین گفت‌وگوهایی را انجام دهد».

این رسانه در بخشی دیگر از گزارش خود نوشت: «اشتفان کورنلیوس، سخنگوی دولت آلمان اعلام کرد: دیدار و گفت‌وگوهایی میان شاهزاده رضا پهلوی و نمایندگان دولت این کشور "برنامه‌ریزی نشده است". او افزود که دولت جمهوری اسلامی "علیرغم تمامی مخالفت‌ها و اختلافات، همچنان طرف صحبت دولت آلمان است».

دشمن به برخی از سیاستمداران امید بسته است

امیرحسین قاضی‌زاده معاون شهید رئیسی در دولت سیزدهم در یادداشتی برای روزنامه نوبنیاد نوشت: شبکه سی‌ان‌ان گزارش داد که رژیم تروریستی آمریکا هدف قرار دادن سردار احمد وحیدی (فرمانده کل سپاه) را در دست بررسی دارد. براساس این گزارش، این طرح‌ها شامل هدف قرار دادن فرماندهانی می‌شود که به ادعای واشنگتن در روند مذاکرات کارشکنی می‌کنند. ۱۰ نکته در این خصوص قابل درک است:

۱. لیست ترورها توسط آمریکا تهیه می‌شود و رژیم فقط مجری است. ۲. لیست ترور براساس موافقین و مخالفین مذاکره تهیه می‌شود. ۳. اصل انجام مذاکره برای آمریکایی‌ها حیاتی است و آنرا جزء جدایی‌ناپذیر در وادار کردن به تسلیم ملت‌ها می‌دانند. آنقدر که غربی‌ها در فرایند مذاکره غالب شده‌اند در جنگ نتوانسته‌اند. ۴. اصل مذاکره است و از جنگ بعنوان عامل پیش‌ران مذاکره استفاده می‌کنند نه برعکس. ۵. برخلاف آنچه تبلیغ می‌شد که رژیم صهیونیستی مخالف مذاکره و توافق است (مثل برجام یا اکنون آتش بس)، باید گفت که دروغی بیش نیست وگرنه نباید موافق مخالفین مذاکره در ایران باشد و هم آنها را ترور کند! ۶. دشمن به گفتگوهای میان مسئولین جمهوری اسلامی و اینکه هر نفر چه موضعی دارد، دسترسی دارد. ۷. دشمن بدنبال اینست که برخی مسئولین برای حفظ جان خود به مذاکره و سازش تن دهند. ۸. دشمن، سپاه و خاندان امام شهید (که در همین روزها تهدید شدند) را بزرگترین مانع تحقق خواسته‌هایش می‌بیند. ۹. به بخشی از سیاستمداران ایران امید بسته‌اند که پس از حذف شخصیت‌های سازش‌ناپذیر کار را بنفع آنان تمام کنند و به چشم سرمایه به آنها نگاه می‌کند. ۱۰. همچنان ملت مبعوث شده ایران را نشناخته‌اند.

مروری بر مواضع مقامات دولت ترامپ درباره ایران پس از جنگ

ترامپ؛ به دنبال بیعت

برآیند مجموعه مواضع مقامات آمریکایی درباره ایران پس از جنگ ۴۰ روزه نشان می‌دهد هر چند قدرت‌نمایی نظامی ایران در جریان جنگ رمضان، تا حدی برآیند ذهنی طرف مقابل را دچار تردید و تغییراتی کرده اما رئیس‌جمهور، معاون اول، وزیر خارجه و وزیر جنگ دولت آمریکا به کمتر از تسلیم ایران راضی نخواهند شد و معادله برد برد در مصاف با این دولت جایی نخواهد داشت.

جعفر کاظمی

روزنامه‌نگار

واکنش رسمی مقامات ایران مواجه شد. سخنگوی وزارت امور خارجه کشورمان ۲۸ فروردین با حضور در برنامه خبری صداوسیما، اظهارات دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا درباره ذخایر اورانیوم غنی‌سازی شده ایران را رد کرد. بقایای ذخایر اورانیوم غنی‌شده را به خاک ایران تشبیه کرد و گفت: «ذخیره اورانیوم غنی‌شده ما قرار نیست به جایی منتقل شود. به همان اندازه که خاک ایران برای ما مهم و مقدس است

این موضوع هم برای ما اهمیت دارد.» بقایای همچنین گفت که جمهوری اسلامی اساساً مسئله انتقال اورانیوم غنی‌شده به آمریکا را در گزینه‌های خود ندارد.

اصرار نامتعارف آمریکا در موضوع هسته‌ای ایران موضوعی است که توسط مسئولان حاضر در مذاکرات اسلام‌آباد نیز مورد اشاره و تأیید قرار گرفته‌است از جمله محمدباقر قالیباف در بخشی از گفتگوی تلویزیونی اخیر خود که با موضوع تشریح مذاکرات اسلام‌آباد با ونس معاون اول رئیس‌جمهور آمریکا منتشر شد، به فاصله‌های زیاد دو هیأت مذاکره‌کننده ایرانی و آمریکایی و باقی‌ماندن برخی نکات اساسی اشاره کرده و گفته بود: «الان درباره چند موضوع اختلاف‌نظر وجود دارد؛ آمریکایی‌ها نظراتی درباره موضوع هسته‌ای و تنگه هرمز دارند.»

مشابه مواضع ترامپ برای تسلیم همه جانبه ایران را می‌توان در سخنان دیگر

مقامات ارشد آمریکایی چون روبیو، ونس، هگست و دیگر مسئولان کاخ سفید نیز مشاهده کرد. خطی که پیش از جنگ ۴۰ روزه، به صراحت توسط ویتکاف بیان شده بود و تأکید داشت که ترامپ تسلیم ایران را می‌خواهد.

آمریکا، چین را به بهانه مقابله با معاملات نفت ایران تحریم کرد

آمریکا در تداوم سیاست خصمانه خود علیه ایران، تحریم‌های تازه‌ای را علیه یک پالایشگاه بزرگ نفت در چین و حدود ۴۰ شرکت کشتیرانی و نفتکش به بهانه نقض داشتن در انتقال نفت ایران وضع کرد. وزارت خزانه‌داری آمریکا مدعی است که پالایشگاه «هنگلی پتروکمیکال» در شهر بندری «دالیان» در شرق چین، از سال ۲۰۲۳ تاکنون محموله‌های نفت خام ایران را دریافت کرده که به ادعای واشنگتن این امر صدها میلیون دلار درآمد برای نیروهای مسلح ایران به همراه داشته است.

یادداشت

توهم دیپلماسی؛

پاداش به ماشین ترور

علیرضا تسلیمی

روزنامه‌نگار

در جهان پرآشوب کنونی، میز مذاکره تنها زمانی معنا می‌یابد که طرفین با پذیرش حداقل‌هایی از حقوق متقابل و در شرایطی نسبتاً برابر پای آن بنشینند. اما گفت‌وگو با موجودیتی که منطقش تجاوز نظامی عریان، ریختن خون بی‌گناهان و ترور مقامات یک کشور است، دیگر یک کنش دیپلماتیک ارزیابی نمی‌شود، بلکه نوعی خودکشی استراتژیک است. دشمنی که حریم مرزها را دریده و ماشین جنگی‌اش را با خون مردم یک سرزمین به حرکت درآورده، به دنبال یافتن راهکار مرضی‌الطرفین نیست؛ هدف نهایی او تحمیل اراده خویش و وادار کردن حریف به تسلیم محض است. در چنین کارزاری، پیش‌کشیدن ایده مذاکره، صرفاً تاکتیکی فریبکارانه برای خرید زمان، تثبیت دستاوردهای میدانی و خلع سلاح روانی جامعه هدف است. وقتی شمشیر تهدید بر گلو یک ملت نشسته و بوی خون در فضا پیچیده است، تمناي تعامل، دهن‌کجی آشکار به عقلانیت سیاسی و حراج کردن عزت ملی است.

مفهوم «مذاکره زیر سایه تهدید» یک تناقض بنیادین و مضحک است. دیپلماسی نیازمند توازن قدرت و اراده‌ای برای رسیدن به نقطه‌ای مشترک است. اما متجاوزی که شبانه‌روز در حال پمپاژ تهدید، ارباب و رجزخوانی است، میز مذاکره را نه برای بده‌بستان عادلانه، بلکه به عنوان سکویی برای دیکته کردن شروط تسلیم می‌آراید. پذیرش گفت‌وگو در چنین شرایطی، در واقع پاداش دادن به گستاخی متجاوز و مشروعیت بخشیدن به ابزار ترور اوست. این انفعال، نه تنها سایه جنگ را دور نمی‌کند، بلکه اشتباهی سیری‌ناپذیر دشمن را برای تعرض‌های عمیق‌تر و جسورانه‌تر تحریک می‌سازد. تجربه تلخ تاریخ به کرات ثابت کرده‌است که امنیت، بقا و صلح پایدار، هرگز از مسیر التماس به متجاوز و کوتاه آمدن در برابر زورگویی تضمین نشده‌است. در برابر دشمنی که از هیچ جنابیتی فروگذار نکرده و جز زبان سخت قدرت چیزی نمی‌فهمد، تنها یک پاسخ منطقی وجود دارد: تولید قدرت، تثبیت موازنه وحشت و تحمیل هزینه‌های فلج‌کننده. تا زمانی که سایه شوم تهدید برداشته نشده و ماشین ترور دشمن از کار نیفتاده است، هرگونه سخن از مذاکره، سرابی مهلک و انحرافی خطرناک از مسیر حفظ استقلال یک ملت است.

خبر کوتاه

هشدار قرارگاه خاتم‌الانبیا درباره تداوم محاصره دریایی

قرارگاه مرکزی خاتم‌الانبیا اعلام کرد: چنانچه ارتش متجاوز آمریکا به محاصره، راهزنی و دزدی دریایی در منطقه، ادامه دهد مطمئن باشند که با عکس‌العمل نیروهای مسلح مقتدر ایران مواجه خواهند شد. آمریکا بداند نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران از اقتدار و آمادگی بیش از گذشته، برای دفاع از حاکمیت، سرزمین و منافع ملی برخوردار هستند که ارتش آن کشور، بخشی از این اقتدار و توان تهاجمی را در جنگ تحمیلی سوم تجربه نمودند. ما آماده و مصمم هستیم ضمن رصد رفتار و تردد دشمنان در منطقه و تداوم مدیریت و کنترل تنگه راهبردی هرمز، در صورت تجاوز مجدد دشمنان آمریکایی صهیونیستی خسارات شدیدتری را بر آنان وارد نماییم.

عدد خبر

۳

رئیس شرکت توتال، یکی از بزرگ‌ترین شرکت‌های نفت و گاز جهان، به دولت فرانسه هشدار داد که ذخایر انرژی این کشور تنها برای دو تا سه ماه آینده پاسخگو خواهد بود. به گزارش فایننشال تایمز، این هشدار در پی بحران انرژی ناشی از اختلالات شدید در تردد کشتی‌ها در تنگه هرمز مطرح شده است. رئیس توتال پیش‌تر نیز تأکید کرده بود که فرانسه باید در مصرف سوخت صرفه‌جویی کند و به دنبال راهکارهایی برای مدیریت بهینه منابع انرژی باشد. او با بیان اینکه فرانسه و کشورهای اروپایی باید به فکر راه‌حل‌های پایدار و بلندمدت برای تأمین انرژی خود باشند، افزود: اگر اقدامات فوری انجام نشود، ممکن است در آینده نزدیک با کمبود جدی انرژی مواجه شویم.

عدد خبر

۳۱

براساس تصمیمات جلسه ۱۱۰۰۰ تو لید کنندگان و صادرکنندگان ماکارونی، قیمت انواع محصولات ماکارونی ۳۱ درصد افزایش یافت. یکی از شرکت‌های صنعتی تولیدکننده ماکارونی با انتشار اطلاعیه‌ای در سامانه کدال از افزایش قیمت محصولات خود خبر داد. در این اطلاعیه آمده است که این تصمیم بر پایه مصوبات انجمن تولیدکنندگان و صادرکنندگان ماکارونی و با توجه به افزایش هزینه‌های دستمزد، مواد کمکی، بسته‌بندی و سایر هزینه‌های مرتبط با تولید اتخاذ شده و قیمت محصولات این شرکت از پنجم دی‌ماه ۱۴۰۲ به‌روزرسانی شده است. براساس این اطلاعیه، قیمت ماکارونی رشته‌ای ۷۰۰ گرمی از ۵۷ هزار تومان به ۷۵ هزار تومان و ماکارونی فرمی ۵۰۰ گرمی از ۵۴ هزار تومان به ۷۸ هزار تومان تغییر یافته است.

عدد خبر

۱۰۰۰

بلومبرگ با اشاره به اختلالات بی‌سابقه در تردد نفتکش‌ها از تنگه هرمز نوشت: بازار جهانی با خطر حذف یک میلیارد بشکه نفت از چرخه عرضه روبه‌رو شده است. این میزان افت در تأمین انرژی که بزرگ‌ترین شوک تاریخ مدرن است، فراتر از بحران‌های نفتی دهه‌های گذشته ارزیابی می‌شود. حذف ۱۲ میلیون بشکه عرضه روزانه، منجر به جهش سرسام‌آور قیمت‌ها تا مرز ۲۰۰ دلار خواهد شد. این وضعیت پدیده‌ای تحت عنوان «تخریب تقاضا» را رقم می‌زند؛ یعنی به دلیل ناتوانی اقتصادهای بزرگ در پرداخت هزینه‌های سنگین سوخت، مصرف جهانی به‌طور اجباری کاهش یافته و زنجیره تأمین کالا در اروپا و آسیا با فروپاشی مواجه می‌شود که حتی در صورت رفع تنش‌های نظامی، بازگشت ثبات ماه‌ها زمان خواهد برد.

عدد خبر

۹۴

پایان معاملات دیروز صندوق‌های مبتنی بر فلزات گرانبها بازار با فشار فروش همراه بود؛ به طوری که ۹۴ درصد از صندوق‌های طلا و ۵۰ درصد صندوق‌های نقره منفی بودند. معاملات صندوق‌های طلا با برتری فروشندگان و ثبت عملکرد منفی در اکثر نمادها به پایان رسید. حجم معاملات این گروه به حدود ۵۴۱ میلیون واحد رسید و ارزش دادوستدها ۵ هزار و ۲۳۸ میلیارد تومان ثبت شد. خروج پول حقیقی با رقم ۴۲ میلیارد تومان تأییدکننده غلبه فروش‌ها در این گروه بود. معاملات در گروه صندوق‌های نقره نیز به ۴۱۵ میلیون و ۶۰۰ هزار واحد رسید اما با وجود فضای معاملاتی دوگانه، ورود پول حقیقی با رقم ۱۷۹ میلیارد و ۳۰۰ میلیون تومان ثبت شد.

اثر جنگ ایران در سفره آمریکایی‌ها نمایان می‌شود؛

تورم آمریکا زیر فشار تنگه هرمز

بررسی روند تاریخی نشان می‌دهد که رابطه مستقیمی میان افزایش قیمت نفت و گرانی مواد غذایی در جهان وجود داشته است. بлумبرگ در این زمینه نوشت که قیمت نفت خام برنت و شاخص قیمت مواد غذایی، که توسط سازمان غذا و کشاورزی ملل متحد (فائو) محاسبه می‌شود، رابطه‌ای مستقیم دارند.

کرده و می‌گوید: «آسیب قبلاً اتفاق افتاده است.» وی با اشاره به روند صعودی قیمت نفت تأکید کرده است که انتظار نمی‌رود قیمت نفت در آینده نزدیک کاهش یابد؛ موضوعی که به معنای تداوم فشار تورمی بر اقتصاد آمریکا خواهد بود.

یکی از محورهای اصلی گزارش «سی‌بی‌اس نیوز» به نقش راهبردی تنگه هرمز بازمی‌گردد. این شبکه تأکید کرده است که جنگ علیه ایران موجب اختلال در تردد کشتی‌ها از طریق تنگه هرمز شده است؛ تنگه‌ای که حدود یک پنجم (۲۰ درصد) از عرضه نفت جهان از آن عبور می‌کند. این اختلال شوک بزرگی به بازار انرژی وارد کرده و قیمت نفت خام را به شدت افزایش داده است؛ به طوری که قیمت هر بشکه نفت برنت به حدود ۱۰۵ دلار رسیده که نسبت به زمان پیش از آغاز جنگ، افزایشی نزدیک به ۴۴ درصد را نشان می‌دهد. کارشناسان اقتصادی به «سی‌بی‌اس نیوز» گفته‌اند که موج افزایش قیمت انرژی، تورم در آمریکا را طی ماه‌های آینده افزایش خواهد داد. پیش‌بینی می‌شود نرخ تورم در تمام طول سال ۲۰۲۶ از سطح بالا باقی بماند.

سال‌ها قیمت مصرف‌کننده در آمریکا هم‌اکنون به ۳۰۳ درصد در مقایسه با سال قبل رسیده است. با این حال، برآورد کارشناسان نشان می‌دهد که شاخص مخارج مصرف‌شخصی ممکن است تا پایان سال جاری به حدود ۵۴ درصد برسد. یکی از مهم‌ترین پیامدهای جنگ در این گزارش، تأثیر منفی آن بر رشد اقتصادی آمریکا ارزیابی شده است. «سی‌بی‌اس نیوز» توضیح می‌دهد که افزایش قیمت انرژی قدرت خرید مصرف‌کنندگان را کاهش می‌دهد و آنها را مجبور به کاهش مخارج خود می‌کند. این در حالی است که اقتصاد آمریکا به شدت به مصرف شخصی متکی است. بنابراین پیش‌بینی می‌شود رشد تولید ناخالص داخلی آمریکا در سال جاری به حدود ۱.۸ درصد کاهش یابد، در حالی که این رقم در سال ۲۰۲۵ معادل ۲.۱ درصد بوده است.

شهرهای دیگر، سفره‌های رستوران‌ها خلوت‌تر شده و خانواده‌ها خریدهای غیرضروری را از سبد خود حذف کرده‌اند. «دیوید بیریه»، استاد اقتصاد و سیاست‌گذاری عمومی دانشگاه فناوری ویرجینیا، هشدار می‌دهد که اثرات تأخیری شوک‌های اقتصادی ممکن است بعدها به اختلالات گسترده‌تری تبدیل شود. او به الجزیره گفت: شکاف فزاینده بین عملکرد بازارهای مالی و اقتصاد واقعی «اغلب مقدمه‌ای برای اصلاحات دردناک است» و افزایش بیش از حد قیمت دارایی‌ها ممکن است با سقوط شدیدی همراه شود که تأثیر آن به اقتصاد واقعی نیز کشیده شود.

شبکه «سی‌بی‌اس نیوز» آمریکا در گزارشی اذعان کرد که جنگ تحمیلی علیه ایران خسارت‌های جدی به اقتصاد آمریکا وارد کرده و تورم و هزینه‌های انرژی را در این کشور به شدت افزایش داده است. این گزارش که با استناد به تحلیل‌های اقتصادی معتبر تهیه شده، هشدار می‌دهد که آثار مخرب این جنگ بر اقتصاد آمریکا در طول سال ۲۰۲۶ میلادی نیز ادامه خواهد یافت.

براساس گزارش سی‌بی‌اس نیوز، جنگ علیه ایران مستقیماً قبوض انرژی شهروندان آمریکایی را هدف قرار داده است. میانگین قیمت بنزین در آمریکا از مرز ۴ دلار در هر گالون عبور کرده است؛ رقمی که فشار سنگینی بر بودجه خانوارهای آمریکایی وارد می‌کند. علاوه بر این، بازار مسکن آمریکا نیز تحت تأثیر این جنگ قرار گرفته و فشارهای فزاینده‌ای بر این بخش حیاتی وارد شده است. همچنین نرخ تورم در آمریکا به بالاترین سطح خود در دو سال اخیر رسیده است.

مارک زاندی، اقتصاددان ارشد مؤسسه معتبر «مودیز آنالیتیکس»، در گفت‌وگو با این شبکه آمریکایی وضعیت را بحرانی توصیف

محسن نظری

روزنامه نگار

شوک انرژی و تورم

جهانبخش سنجایی شیرازی، دبیرکل اتاق مشترک ایران و عراق، بسته‌شدن تنگه هرمز و تحولات ناشی از جنگ رمضان اثرات قابل‌توجهی بر بازارهای جهانی داشته و بیشترین تأثیر آن در بازار انرژی قابل مشاهده است. براساس ارزیابی کارشناسان، حتی اگر درگیری‌ها همین امروز پایان یابد، آثار اقتصادی آن دست‌کم تا یک سال در بازارهای جهانی باقی خواهد ماند. افزایش تورم جهانی دومین پیامد این وضعیت است؛ تورمی که در بخش‌های مختلف، از جمله مواد غذایی و همچنین نهاده‌های کشاورزی مانند کود، قابل مشاهده است.

گزارش کوتاه

نرخ تورم در فروردین به ۵۰.۶ درصد رسید

بانک مرکزی جدیدترین داده‌های شاخص قیمت مصرف‌کننده در مناطق شهری را اعلام کرد که نشان می‌دهد نرخ رشد تورم همچنان در مسیر صعودی قرار دارد. طبق این گزارش شاخص بهای کالاها و خدمات مصرفی در مناطق شهری ایران (شاخص تورم) در فروردین ماه ۱۴۰۵ به عدد ۶۱۵.۳ رسیده که نسبت به ماه قبل (تورم ماهانه) معادل ۷ درصد افزایش داشته است. نرخ تورم در دوازده ماه منتهی به فروردین ماه ۱۴۰۵ نسبت به دوازده ماه منتهی به فروردین ماه ۱۴۰۴ معادل ۵۰.۶ درصد است. بر اساس این داده‌ها، تورم نقطه‌به‌نقطه به ۶۷ درصد رسیده که بیانگر رشد قابل توجه قیمت‌ها نسبت به مدت مشابه سال گذشته است.

شاخص بهای گروه اختصاصی کالا از زیرمجموعه شاخص کل بهای کالاها و خدمات مصرفی در فروردین ماه ۱۴۰۵ نسبت به ماه قبل معادل ۹.۵ درصد افزایش داشت. شاخص گروه مذکور نسبت به ماه مشابه سال قبل معادل ۹۵.۷ درصد و در دوازده ماهه منتهی به فروردین ماه ۱۴۰۵ نسبت به دوازده ماهه منتهی به فروردین ماه ۱۴۰۴ معادل ۶۵.۸ درصد افزایش داشته است.

شاخص بهای گروه اختصاصی خدمات در فروردین ماه ۱۴۰۵ نسبت به ماه قبل با افزایش معادل ۳۰.۸ درصد و نسبت به ماه مشابه سال قبل معادل ۳۹.۱ درصد همراه بود. شاخص گروه خدمات در دوازده ماهه منتهی به فروردین ماه ۱۴۰۵ نسبت به دوازده ماهه منتهی به فروردین ماه ۱۴۰۴ معادل ۳۶.۹ درصد افزایش داشته است.

بررسی ترکیب تورم نشان می‌دهد بیشترین افزایش قیمت‌ها مربوط به گروه خوراکی‌ها و آشامیدنی‌ها و همچنین مسکن بوده است. رشد شدید قیمت اقلام خوراکی، که سهم بالایی در سبد مصرفی خانوارهای کم‌درآمد دارد، باعث شده تورم ماهیتی معیشتی به خود بگیرد. به بیان دیگر، بخش عمده فشار تورمی مستقیماً بر کالاهای ضروری وارد شده است.

با این حال در فروردین ماه امسال، شاخص بهای گروه‌های خوراکی‌ها و آشامیدنی‌ها نسبت به ماه قبل معادل ۸.۹ درصد، دخانیات ۳۰.۷ درصد، پوشاک و کفش ۶.۴ درصد، مسکن، آب، برق و گاز و سایر سوخت‌ها ۱.۶ درصد، اثاث و لوازم مورد استفاده در خانه ۱۲.۲ درصد، بهداشت و درمان ۱۵.۶ درصد، حمل و نقل ۸.۵ درصد، ارتباطات ۲۰.۶ درصد، تفریح و امور فرهنگی ۵.۲ درصد، تحصیل ۱۰.۴ درصد، رستوران و هتل ۱۱.۵ درصد و کالاها و خدمات متفرقه ۸.۸ درصد افزایش یافت.

کارشناسان معتقدند تداوم این روند می‌تواند اقتصاد را وارد فاز بی‌ثبات‌تری کند؛ جایی که کنترل تورم نیازمند مجموعه‌ای از سیاست‌های هماهنگ در حوزه پولی، ارزی و مالی است. در غیر این صورت، فشار بر معیشت خانوارها و کاهش قدرت خرید، همچنان به عنوان مهم‌ترین پیامد تورم بالا ادامه خواهد داشت.

نوبنیاد گزارش می‌دهد؛

صفر شدن واردات بنزین با ۱۰ درصد صرفه جویی

مصرف بنزین در ایران بار دیگر به یکی از چالش‌های مهم اقتصاد انرژی کشور تبدیل شده است؛ چالشی که ریشه در رشد تقاضا، وابستگی بالا به یک سبد سوختی محدود و فشار بر زیرساخت‌های تولید دارد. آمارها نشان می‌دهد متوسط مصرف بنزین در سال ۱۴۰۳ حدود ۱۲۰ میلیون لیتر در روز بوده که با

رشد ۶ درصدی نسبت در سال گذشته، به حدود ۱۳۱ میلیون لیتر در روز رسیده است. این در حالی است که ظرفیت تولید داخلی بین ۱۰۰ تا ۱۰۵ میلیون لیتر در روز برآورد می‌شود؛ به بیان دیگر، کشور با یک شکاف روزانه ۲۵ میلیون لیتری میان تولید و مصرف مواجه است که ناگزیر از مسیر واردات جبران می‌شود.

سیده رضیه طاهریان
روزنامه نگار

برآوردها نشان می‌دهد اگر روند فعلی ادامه یابد، هزینه واردات بنزین در سال ۱۴۰۵ می‌تواند به حدود ۸ میلیارد دلار برسد. عددی که در شرایط محدودیت منابع ارزی، فشار مضاعفی بر بودجه عمومی و اقتصاد کشور وارد می‌کند و امکان سرمایه‌گذاری در بخش‌های زیربنایی را کاهش می‌دهد. کارشناسان معتقدند این وضعیت صرفاً یک مسئله کوتاه‌مدت نیست، بلکه جلوه‌ای از «ناترازی مزمن انرژی» در کشور است؛ ناترازی‌ای که سال‌ها وجود داشته اما اکنون با آسیب دیدن یا حمله آمریکا و رژیم غاصب صهیونیستی به برخی زیرساخت‌ها، آثار آن ملموس‌تر شده است.

ناترازی قدیمی، فشار جدید

رشد سریع مصرف و الگوی حمل و نقل متکی به خودروی شخصی، سال‌هاست شکاف عرضه و تقاضا را عمیق‌تر کرده است. با این حال، تمرکز بالای سبد انرژی بر چند حامل محدود، تاب‌آوری سیستم را کاهش داده است. طبق داده‌های موجود، ۹۰ درصد سبد انرژی کشور به گاز وابسته است و در بخش حمل و نقل نیز اتکا به بنزین بالاست. در چنین شرایطی، هرگونه اختلال در تولید یا توزیع بنزین می‌تواند ناترازی را تشدید کند و نیاز به واردات را افزایش دهد.

آمارها نشان می‌دهد، در سال ۲۰۲۴، مجموع مصرف روزانه فرآورده‌های نفتی ایران به حدود ۳۱۳ میلیون لیتر در روز (معادل ۱.۹۷ میلیون بشکه در روز) رسیده است؛ رقمی که ایران را در میان اقتصادهای در حال توسعه در سطح بالایی از مصرف قرار می‌دهد. سرانه مصرف سوخت در کشور نیز ۳.۵ لیتر در روز است؛ این رقم در ترکیه ۲۰.۵ لیتر و در پاکستان تنها ۰.۳۱ لیتر است. بر همین اساس الگوی مصرف داخلی نیازمند بازنگری جدی است.

وابستگی تک‌محصولی؛ چالش امنیت انرژی

کارشناسان انرژی تأکید می‌کنند اتکای بالا به بنزین در حمل و نقل و محدود بودن تنوع سبد سوختی، یکی از ریشه‌های اصلی آسیب‌پذیری کشور است. در حالی

که ایران ظرفیت‌های قابل توجهی در دیگر حامل‌های انرژی دارد، سهم آنها در حمل و نقل هنوز به اندازه کافی فعال نشده است.

ایران سالانه بیش از ۱۰ میلیون تن LPG تولید می‌کند و در جمع پنج تولیدکننده بزرگ این محصول در جهان قرار دارد. با این حال، استفاده از LPG در ناوگان حمل و نقل می‌تواند به طور بالقوه «چند میلیون لیتر در روز» از مصرف بنزین بکاهد. از سوی دیگر، کشور دارای بیش از ۴ میلیون خودروی دوگانه‌سوز CNG است و مصرف فعلی CNG در بخش حمل و نقل به بیش از ۲۴ میلیون مترمکعب در روز می‌رسد. بر اساس برآوردها، اگر تنها ۳۰ درصد از ظرفیت خالی جایگاه‌های CNG تکمیل شود، امکان افزایش ۸ تا ۱۰ میلیون مترمکعب در روز به مصرف CNG وجود دارد؛ رقمی که معادل کاهش ۶ تا ۸ میلیون لیتر بنزین در روز خواهد بود. همچنین اگر تنها ۲۰ درصد از ظرفیت بالقوه LPG در حمل و نقل فعال شود و توسعه CNG نیز ادامه یابد، می‌توان روزانه ۱۲ تا ۱۵ میلیون لیتر از مصرف بنزین کاست؛ رقمی معادل تولید یک پالایشگاه بزرگ.

صرفه جویی کلید حل معادله

در کنار تنوع بخشی به سبد سوخت، مهم‌ترین و سریع‌ترین راهکار، مدیریت مصرف است. محاسبات نشان می‌دهد اگر ۱۰ تا ۱۵ درصد صرفه جویی روزانه در مصرف بنزین محقق شود، حدود ۲۰ میلیون لیتر در روز کاهش مصرف حاصل خواهد شد. این میزان صرفه جویی می‌تواند واردات بنزین را به صفر برساند و سالانه ۸ میلیارد دلار منابع ارزی را آزاد کند؛ منابعی که می‌تواند صرف پروژه‌های عمرانی، توسعه زیرساخت‌ها و بازسازی تأسیسات آسیب‌دیده شود.

کارشناسان معتقدند بهبود بهره‌وری خودروها، توسعه حمل و نقل عمومی، استفاده از فناوری‌های هوشمند و حتی سامانه‌های بازخورد به رانندگان می‌تواند تا ۱۶ درصد مصرف را کم کند. بنابراین، صرفه جویی نه یک شعار، بلکه یک سیاست اجرایی و کم‌هزینه برای عبور از ناترازی است.

دستگاه‌ها باید به وظایف خود عمل کنند

در همین راستا سید اسماعیل حسینی

سخنگوی کمیسیون انرژی در مجلس در گفت‌وگو با خبرنگار نوبنیاد می‌گوید: ناترازی انرژی در کشور وجود دارد، اما نباید توقع داشت که این معضل تنها با صرفه جویی مردم حل شود؛ همه دستگاه‌های متولی اعم از وزارت نفت، وزارت نیرو و سازمان بهینه‌سازی و مدیریت راهبردی انرژی و دیگر نهادها باید به وظایف خود در این خصوص عمل کنند چرا که هدف قرار گرفتن زیرساخت‌های کشور معضل ناترازی انرژی را بیشتر از قبل پررنگ کرده است.

وی با تأکید بر نقش صرفه جویی مصرف‌کنندگان به وظایف حاکمیتی در این زمینه هم اشاره کرده و افزود: بهینه‌سازی مصرف انرژی به‌ویژه بنزین باید از ابتدای زنجیره تولید تا انتهای زنجیره یعنی مصرف به صورت کامل پیاده شود.

سخنگوی کمیسیون انرژی همچنین تأکید کرد: تا مین حدود ۳۵ درصد از انرژی کشور مبتنی بر فرآورده‌های نفتی و مابقی بر مبنای گاز طبیعی است که این سبد انرژی در ایران بسیار با دنیا متفاوت است. تنوع سبد سوختی در ایران در کشور نیازمند یک بازنگری اساسی است و این‌ها از اولویت‌های کشور به شمار می‌آید چرا که میلیارد‌ها دلار از این محل صرفه جویی می‌شود.

از تولیدمحوری تا مدیریت تقاضا

تجربه سال‌های اخیر نشان داده تمرکز صرف بر افزایش تولید، بدون اصلاح ساختار مصرف، نمی‌تواند ناترازی را به طور پایدار حل کند. آنچه امروز بیش از هر زمان دیگری اهمیت دارد، حرکت به سمت تنوع سبد سوختی، کاهش وابستگی به بنزین و جلوگیری از تک‌محصولی شدن انرژی در بخش حمل و نقل است.

اگرچه ناترازی انرژی ریشه‌ای قدیمی دارد، اما شرایط فعلی و فشار بر زیرساخت‌های تولید بنزین، ضرورت تصمیم‌گیری‌های سریع و هوشمندانه را دوچندان کرده است. پیام اعداد روشن است: با ۱۰ درصد صرفه جویی و فعال‌سازی ظرفیت‌های مغفول CNG و LPG، می‌توان شکاف بنزین را بست، واردات را متوقف کرد و منابع ارزی کشور را به سمت توسعه هدایت کرد؛ راهکاری اقتصادی که ضامن امنیت انرژی در سال‌های پیش‌رو نیز خواهد بود.

تنوع بخشی به سبد سوخت نیاز امروز

کارشناسان یکی از راهکارهای مهم را تنوع بخشی به سبد سوخت می‌دانند.

کشور ما امروز در زمینه استفاده از CNG و LPG از ظرفیت‌های بسیار خوبی برخوردار است. سیاست انرژی

ایران باید از یک سبد تک‌سوختی بنزین‌محور به سمت یک سبد چندگانه، منعطف و پایدار حرکت کند. در دهه‌های اخیر، وابستگی شدید به بنزین موجب شده است که کوچک‌ترین

تغییر در مصرف یا عرضه، به سرعت بر ترازی انرژی کشور اثر بگذارد. این در حالی است که ایران از ذخایر گسترده گاز طبیعی و همچنین ظرفیت بالای تولید CNG و LPG برخوردار است؛ منابعی که با بهره‌گیری مؤثر از آن‌ها می‌توان دوباره زمینه بازگشت به صادرات بنزین را فراهم کرد.

گزارش کوتاه

آژانس بین‌المللی انرژی:

بهای واقعی نفت ۲۵ دلار

بالا تراز قیمت کاغذی است

اثرات اقتصادی جنگ تحمیلی آمریکا و اسرائیل علیه ایران هر روز بیشتر می‌شود. در حالی که قیمت کاغذی نفت در محدوده ۱۰۰ دلار در نوسان است، اما قیمت فیزیکی و تحویل نقدی آن بسیار بالاتر از قیمت نقدی دادوستد می‌شود. نفت فیزیکی همان نفت واقعی است که تولید، ذخیره، حمل و تحویل می‌شود و شامل انواع مختلف نفت مثل برنت، نفت شاخص آمریکا و... است که در واقع معامله آن منجر به جابه جایی واقعی بشکه‌های نفت می‌شود. اما نفت فیوچرز (آتی) یک قرارداد مالی است. در این قرارداد، معامله‌گر تعهد می‌دهد که در آینده نفت را با قیمت مشخص امروز تحویل بگیرد یا تحویل دهد.

در همین زمینه آژانس بین‌المللی انرژی طی گزارشی اعلام کرد که اختلاف قیمت نفت نقدی و آتی برنت در آوریل ۲۰۲۶ به بیش از ۲۵ دلار رسید؛ نشانه‌ای از فشار شدید در عرضه و رقابت خریداران برای تأمین فوری نفت است. طبق این گزارش، در هفته‌های ابتدایی آوریل، بازار جهانی نفت با پدیده‌ای کم‌سابقه مواجه شد؛ قیمت نقدی نفت برنت با جهشی چشمگیر بیش از ۲۵ دلار به ازای هر بشکه بالاتر از قرارداد‌های آتی قرار گرفت. این شکاف قابل توجه، از نگاه فعالان بازار، نشانه‌ای روشن از تنگنای شدید در عرضه است. شاخص‌های قیمتی نفت برنت که به طور گسترده توسط معامله‌گران، سرمایه‌گذاران و اقتصاددانان به عنوان معیار سنجش قیمت جهانی نفت استفاده می‌شود، این روزها تصویری متفاوت از بازار ارائه می‌دهند؛ تصویری که در آن نیاز فوری به نفت از انتظارات آینده پیشی گرفته است.

ریشه این وضعیت را باید در اختلالات ژئوپلیتیکی جست‌وجو کرد. بسته شدن تنگه هرمز به عنوان یکی از حیاتی‌ترین مسیرهای انتقال انرژی، جریان عرضه را مختل کرده و خریداران را به تکاپوی تأمین سریع محموله‌های جایگزین واداشته است. این رقابت فشرده بیش از هر چیز در بازار نقدی (فیزیکی) منعکس شده است؛ جایی که نفت برای تحویل فوری قیمت‌گذاری می‌شود، نه در قرارداد‌های آتی که چشم به ماه‌های آینده دارند.

در این میان، قرارداد‌های آتی برنت همچنان مهم‌ترین مرجع قیمت‌گذاری برای بازارهای مالی به شمار می‌روند. این قراردادها بیانگر توافق خرید یا فروش نفت در تاریخی مشخص در آینده هستند. با این حال، تفاوت بنیادین بازار نقدی و آتی در چنین شرایطی برجسته‌تر می‌شود. قیمت‌های نقدی که تحویل فوری را پوشش می‌دهند اکنون به دلیل فشار عرضه جهشی فراتر از قرارداد‌های آتی داشته‌اند. در شرایط عادی فاصله میان قیمت نقدی و آتی محدود است، اما شرایط کنونی نشان می‌دهد ارزش نفت در حال حاضر بیش از آینده نزدیک است. آنچه اکنون رخ داده شکافی عمیق است که از بازاری به شدت فشرده و نگران‌از کمبود عرضه حکایت دارد.

بین الملل

گزارش نیوزویک از بشقاب خالی سربازان ناو آبراهام لینکلن

نشریه (نیوزویک) در گزارشی به انتشار تصاویر تازه‌ای از غذای دریافتی خدمه ناو هواپیمابر آمریکایی (یواس اس آبراهام لینکلن (سی‌وی‌ان-۷۷)) اشاره کرده است؛ تصویری که به گفته منتشرکننده، توسط یکی از سربازان مستقر روی ناو به بیرون درز کرده‌اند. در این گزارش، «گیونز جونیور» —کهنه‌سرباز آمریکایی— گفته است که این تصویر توسط فردی نزدیک به خدمه ناو در اختیار او قرار گرفته‌اند. او همچنین به نقل از یکی از خانواده‌های نظامیان گفته است که فرزندشان در مدت حضور روی این ناو حدود ۸ کیلوگرم کاهش وزن داشته؛ موضوعی که به عنوان نشانه‌ای از وضعیت تغذیه یا فشار عملیاتی مطرح شده است.

اما محور گزارش فقط به کیفیت غذا محدود نمی‌شود. بر اساس ادعای مطرح‌شده در همین روایت، برخی خانواده‌های نظامیان می‌گویند بسته‌ها و نامه‌هایی که برای سربازان ارسال کرده‌اند، با تأخیر طولانی یا اصلاً به مقصد نرسیده‌اند و در فرایندهای لجستیکی دچار اختلال شده‌اند. این موضوع به عنوان بخشی از یک مشکل گسترده‌تر در زنجیره پشتیبانی ناو توصیف شده است. در همین چارچوب، «گیونز» —یکی از افراد نقل‌شده در گزارش— نتیجه‌گیری تندتری ارائه می‌دهد و می‌گوید اگر در هفته‌های هشتم یک مأموریت یا درگیری نظامی، سیستم‌های پایه‌ای مانند تغذیه و ارسال نامه دچار اختلال شوند، این می‌تواند نشانه فشار یا ضعف در بخش‌های عمیق‌تر ساختار عملیاتی باشد؛ بخش‌هایی که به گفته او شاید از دید عمومی پنهان مانده‌اند.

فارین پالیسی گزارش داد

کاخ سفید در انتظار تماس تهران

تحلیل تازه فارین پالیسی نشان می‌دهد برخلاف ادعاهای دونالد ترامپ، این ایران است که ابتکار عمل را در میدان و میز مذاکره در دست گرفته؛ از حفظ توان موشکی و کنترل تنگه هرمز گرفته تا وادار کردن کاخ سفید به تمدید آتش‌بسی که ترامپ روزی مدعی بود هرگز تن به آن نخواهد داد.

دارد. شبکه **CBS News** گزارش داده که در آغاز آتش‌بس، حدود نیمی از ذخایر موشک‌های بالستیک ایران همچنان سالم باقی مانده بود. همچنین ۶۰ درصد از توان دریایی سپاه برای عملیات در تنگه هرمز دست‌نخورده مانده است. این آمار نشان می‌دهد برخلاف تبلیغات واشینگتن، توان بازدارندگی ایران همچنان پابرجاست. حتی مقام‌های اطلاعاتی آمریکا نیز به این واقعیت اذعان کرده‌اند. ژنرال جیمز آدامز در کنگره تأیید کرد که ایران همچنان «هزاران» موشک و پهپاد در اختیار دارد. به بیان دیگر، ماشین جنگی ایران نه متوقف شده و نه فلج.

فارین پالیسی تأکید می‌کند که تنها برگ ترامپ، آغاز دوباره جنگی است که خود نیز تمایلی به ادامه آن ندارد. در مقابل، ایران اهرم‌های متعددی در اختیار دارد: از توان موشکی گرفته تا نفوذ منطقه‌ای و مهم‌تر از همه، امکان مختل کردن صادرات انرژی جهان. لذا آمریکا در ویتنام، عراق و افغانستان آموخت، پیروزی نظامی لزوماً به معنای موفقیت سیاسی نیست. هنری کیسینجر سال‌ها پیش گفته بود: «ما جنگ نظامی می‌کردیم؛ آن‌ها جنگ سیاسی.» امروز نیز به نظر می‌رسد کشورمان دقیقاً همین بازی را انجام می‌دهد. ایران می‌داند زمان به سود اوست. هر روزی که جنگ ادامه پیدا کند، فشار بر ترامپ بیشتر می‌شود؛ چه در بازارهای جهانی، چه در سیاست داخلی آمریکا و چه در آستانه انتخابات میان‌دوره‌ای.

در نهایت، فارین پالیسی به این جمع‌بندی می‌رسد که اگرچه آمریکا از نظر نظامی برتر است، اما در میدان اراده، صبر و تحمل هزینه، این ایران است که دست بالا را دارد. ترامپ شاید بتواند حمله کند، اما تحمیل اراده به تهران داستان دیگری است؛ داستانی که تاکنون به سود ایران نوشته شده است.

برای جنگی طولانی است. تهران به خوبی می‌داند که واشینگتن تحمل سیاسی و اقتصادی یک جنگ فرسایشی را ندارد. این همان الگویی است که هوشی‌مین، رئیس‌جمهور ویتنام در برابر آمریکا به کار گرفت. او زمانی گفته بود: «ما می‌توانیم یک نفر از شما و شما می‌توانید ده نفر از ما را بکشید، اما در نهایت این شما هستید که خسته می‌شوید و شکست می‌خورید.» اکنون، به باور فارین پالیسی، ایران با راهبرد مقاومت، تعویق، و واداشتن آمریکا به عقب‌نشینی تدریجی در حال پیروزی است.

همچنین این نشریه مطرح کرد که نشانه‌های این برتری روزبه‌روز آشکارتر می‌شود. زمانی که مذاکره‌کنندگان ایرانی تماس مورد انتظار کاخ سفید را برقرار نکردند، ترامپ و جی‌دی وینس عمل‌آدر انتظار تهران ماندند. این نشریه افزود: مهم‌تر از همه، ترامپ برخلاف مواضع اولیه خود، ناچار شد آتش‌بس را برای مدت نامعلوم تمدید کند. ایوو الدرد، سفیر پیشین آمریکا در ناتو، این وضعیت را با یک جمله توصیف کرد: «در حال حاضر، تمام مزایا با ایران است، نه با ترامپ.»

فارین پالیسی افزود که برتری ایران تنها در عرصه سیاسی نیست. تهران همچنان کنترل مؤثر خود بر تنگه هرمز را حفظ کرده؛ شاهراهی که اقتصاد جهانی به آن وابسته است. طبق گزارش‌ها، ده‌ها نفتکش مرتبط با ایران از محاصره عبور کرده‌اند. این یعنی حتی در اوج فشار نظامی، ایران توانسته مسیرهای حیاتی خود را باز نگه دارد. این نشریه عنوان کرد که از منظر نظامی نیز ادعاهای پنتاگون با واقعیت فاصله

احسان میرباقری

روزنامه‌نگار

برتری ایران تنها در عرصه سیاسی نیست

برتری ایران تنها در عرصه سیاسی نیست. تهران همچنان کنترل مؤثر خود بر تنگه هرمز را حفظ کرده؛ شاهراهی که اقتصاد جهانی به آن وابسته است. طبق گزارش‌ها، ده‌ها نفتکش مرتبط با ایران از محاصره عبور کرده‌اند. این یعنی حتی در اوج فشار نظامی، ایران توانسته مسیرهای حیاتی خود را باز نگه دارد.

یادداشت

اتحاد فراتلانتیک در سراسر پاشی

محسن پوردادفر
روزنامه‌نگار

تنش میان مادرید و واشنگتن، بار دیگر شکاف عمیق و رو به گسترش در اردوگاه غرب را آشکار کرده است. گزارش‌ها از تلاش پنتاگون برای تعلیق عضویت اسپانیا در ناتو، آن هم به بهانه اختلافات سیاسی و راهبردی، نشان می‌دهد که آمریکا همچنان می‌کوشد با همان ادبیات کهنه دهه‌های گذشته، متحدان اروپایی خود را وادار به تبعیت کند؛ غافل از آنکه اروپا دیگر آن اروپا نیست.

واکنش سریع و قاطع مادرید به این تهدید، حامل پیامی روشن بود؛ دوران دیکته‌نویسی کاخ سفید به پایان رسیده است. اسپانیا به خوبی دریافته که عضویت در ناتو نباید به معنای تسلیم مطلق در برابر زیاده‌خواهی‌های واشنگتن باشد. این مسئله تنها یک اختلاف دو جانبه نیست، بلکه نمادی از روندی عمیق‌تر در روابط فراتلانتیک است؛ روندی که در آن اتحادیه اروپا به تدریج در حال فاصله گرفتن از سیاست‌های یک جانبه گرایانه آمریکاست.

ترامپ هنوز در رؤیای بازگشت به دورانی سیر می‌کند که سران اروپایی با یک اشاره واشنگتن، صف می‌کشیدند و فرمان می‌بردند. اما آن اقتدار، بیش از آنکه واقعی باشد، پوشالی بود؛ اقتداری که امروز زیر ضربه واقعیت‌های ژئوپلیتیک فرو ریخته است. اروپا اکنون دریافته که آمریکا، بیش از هر چیز، منافع خود را دنبال می‌کند؛ حتی اگر این منافع به قیمت تضعیف امنیت و اقتصاد متحدانش تمام شود.

در همین چارچوب، سخنان جو کنت، مدیر سابق مرکز ملی مبارزه با تروریسم آمریکا، قابل تأمل است. او صراحتاً هشدار داده بود که ترامپ ممکن است حتی خروج از ناتو را در دستور کار قرار دهد تا در صورت بروز تقابل میان ترکیه و رژیم صهیونیستی، دست واشنگتن برای حمایت کامل از تل‌آویو باز باشد. اظهاراتی که به خوبی عمق اختلافات درون ساختار قدرت آمریکا را نمایان می‌کند.

از سوی دیگر، تحولات سیاسی در اروپای مرکزی نیز به زیان پروژه ترامپی تمام خواهد شد. در مجارستان، افول نفوذ جریان ویکتور اوربان و قدرت‌گیری رقبای او، از جمله پیتر مادیار، آخرین سنگر حامیان ترامپ در اتحادیه اروپا را نیز متزلزل کرد. نتیجه روشن است؛ اتحادیه اروپا بیش از گذشته در برابر فشارهای واشنگتن یکپارچه خواهد شد.

بنابراین، تهدید اسپانیا نه تنها راه به جایی نخواهد برد، بلکه به روند استقلال‌طلبی اروپا شتاب بیشتری خواهد بخشید. آمریکا باید بپذیرد که عصر فرمانروایی بی‌چون و چرای حتی بر اروپا به سر آمده است. امروز بروکسل، بیش از هر زمان دیگری، در پی ترسیم راه خود است؛ راهی مستقل از واشنگتن و منافع متغیر آن.

گمانه‌زنی‌ها از حضور ویتکاف و کوشنر در پاکستان

مذاکره یا مقدمه جنگ؟

سفرهای دیپلماتیک در حالی آغاز شده که همزمان آرایش نظامی آمریکا در منطقه به شکل معناداری تشدید شده است. «خاموشی اطلاعاتی» در اسلام‌آباد تا گمانه‌زنی درباره

چهره‌های جنجالی در پشت‌پرده مذاکرات، این سؤال جدی‌تر از همیشه مطرح است: آیا دیپلماسی در حال مهار جنگ است یا صرفاً خریدن زمان برای یک درگیری بزرگ‌تر؟

محسن فرهنگند

روزنامه‌نگار

پیش‌برنده پروژه‌های امنیتی اسرائیل در پوشش دیپلماسی هستند که با دور کردن اذهان از خباثت دشمن مقدمات جنگی را در پوشش دیپلماسی فراهم می‌آورند. در این میان، یک طنز تلخ نیز در فضای مجازی دست به دست می‌شود: «هرگاه مذاکره شد، جنگ حتمی است.» طنزی که وقتی در کنار واقعیت‌های میدانی قرار می‌گیرد، رنگ واقعیت به خود می‌گیرد. تجمع سه ناو هواپیمابر در منطقه به همراه ترابری گسترده نیرو و تجهیزات، نشانه‌ای روشن از آماده‌سازی برای یک درگیری جدید است؛ درگیری‌ای که احتمال وقوع آن بیش از هر زمان دیگری تقویت شده است.

در چنین شرایطی، یک پیام باید بدون ابهام مخابره شود: هرگونه استفاده آمریکا و اسرائیل از حریم سرزمینی یا هوایی کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس علیه ایران، با پاسخ قاطع مواجه خواهد شد. این پاسخ می‌تواند مستقیماً زیرساخت‌های حیاتی انرژی، به‌ویژه چاه‌های نفت، را هدف قرار دهد و اقتصادهای به‌شدت شکننده این کشورها را با فروپاشی مواجه کند. با این حال، ایران بار دیگر و این بار در حداقل سطح ممکن برای اثبات حسن نیت خود، به میانجیگری پاسخ داده است. اما واقعیت این است که ترامپ و نتانیاهو که افسار وی را در دست دارد حتی پیش

از جنگ‌های اخیر نیز هدف خود را پنهان نکرده بودند: نه توافق و مصالحه، بلکه حذف و نابودی ایران. براساس تحلیل‌های باب وودوارد معروف‌ترین پژوهشگر درباره ترامپ، او اسیر غریزه، تشنه تصویر «برنده» در رسانه و عمیقاً بی‌اعتماد به اطرافیان خود است. چنین شخصیتی، مذاکره را نه به عنوان راه حل، بلکه به مثابه وقفه‌ای کوتاه برای آماده‌سازی مرحله‌ای خشن‌تر می‌بیند؛ همان‌گونه که یک آتش‌بس کوتاه از تیرماه تا اسفند، به جنگی گسترده‌تر ختم شد. در این میان، دو خط قرمز قطعی نیز وجود دارد: موضوع هسته‌ای و تنگه هرمز. بسیاری از مسئولان تصریح کرده‌اند که هیچ مجوزی برای ورود به این حوزه داده نشده است و هرگونه عدول از این چارچوب، نه تنها یک خطای راهبردی، بلکه موضوعی برای پاسخگویی صریح و زیرامور خارج‌جه در برابر مجلس شورای اسلامی و ملت ایران خواهد بود؛ به‌ویژه اگر طرف مقابل یعنی ترامپ بخواهد بار دیگر از این موضوع برای عملیات روانی و بهره‌برداری رسانه‌ای استفاده کند. باید همه بدانند مردم معبوث شده در خیابان‌ها با چشمانی باز عملکرد مسئولان را زیر نظر دارند و تا آخرین روز دستیابی ایران به اهداف خود از جنگ اخیر صحنه را ترک نخواهند کرد و مسئولان نیز در پیشگاه خدا و مردم باید پاسخگو باشند.

هشدار

پیش از آتش

در شرایطی که نشانه‌های میدانی از احتمال فاز جدید جنگ بر علیه ایران حکایت دارد، هرگونه خطای محاسباتی از سوی بازیگران منطقه‌ای می‌تواند هزینه‌ای جبران‌ناپذیر به دنبال داشته باشد. کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس باید بدانند ورود حتی غیرمستقیم به این معادله، آنان را از حاشیه امن خویشتنداری ایران خارج کرده و به کانون پاسخ‌های سخت و ویرانگر تبدیل خواهد کرد.

یادداشت

تنگه‌ها؛ گلوگاه‌هایی که امپراتوری‌ها را خفه کردند

امیر شهشانی
روزنامه‌نگار

تاریخ را اگر از لنز واقعیت‌های سخت و اعداد غیرقابل انکار بخوانیم، یک حقیقت بی‌پرده در آن دیده می‌شود: امپراتوری‌ها نه در میدان‌های نبرد بزرگ، بلکه در گلوگاه‌های باریک زمین گیر شده‌اند. تنگه‌ها، این نقاط به ظاهر محدود، بارها نشان داده‌اند که می‌توانند سرنوشت قدرت‌های جهانی را تعیین کنند؛ نه با شعار، بلکه با فکت.

بگذارید از بسفرو دارا نل آغاز کنیم؛ جایی که رؤیای «دسترسی به آب‌های گرم» برای روسیه، به یک وسواس چندصدساله تبدیل شد. روسیه از قرن هفدهم تا قرن نوزدهم، دست‌کم ۱۲ جنگ را با محوریت دسترسی به این تنگه‌ها پیش برد. چرا؟ چون بدون عبور از این گلوگاه‌ها، نیروی دریایی روسیه عملاً در دریای سیاه محبوس می‌ماند. حتی در جنگ جهانی اول، بسته شدن این تنگه‌ها توسط عثمانی، مسیر کمک‌رسانی به روسیه را قطع کرد و معادلات یک جبهه جنگ را تغییر داد. این یعنی یک تنگه، توانست یک قدرت بزرگ را از درون فرسوده کند.

اما این فقط روسیه نبود که در دام تنگه‌ها افتاد. متفقین در همان جنگ جهانی اول، با تمام توان نظامی‌شان، در عملیات دارا نل شکست خوردند؛ شکستی که نه فقط نظامی، بلکه راهبردی بود. آنها نتوانستند این گلوگاه را باز کنند. پیام روشن این بود که اگر تنگه را در اختیار نداشته باشی، حتی اگر ارتش‌های بزرگ داشته باشی، بازی را باختی‌ای. حال به سوئز برسیم؛ نقطه‌ای که شاید صریح‌ترین سند زوال یک امپراتوری باشد. کانالی که در دهه ۱۹۵۰ حدود ۴۰ درصد نفت جهان از آن عبور می‌کرد و امروز هم نزدیک به ۱۲ درصد تجارت جهانی را در خود جای داده است. این یعنی سوئز، شریان حیاتی اقتصاد جهانی بود. اما در سال ۱۹۵۶، وقتی مصر آن را ملی کرد، بریتانیا و فرانسه تصمیم گرفتند با اعمال قدرت نظامی آن را پس بگیرند. نتیجه چه شد؟ نه تنها موفق نشدند، بلکه تحت فشار هم‌زمان آمریکا و شوروی مجبور به عقب‌نشینی شدند.

بریتانیایی‌های که زمانی «امپراتوری‌ای که خورشید در آن غروب نمی‌کند» لقب داشت، ناگهان دریافت که حتی قادر به مدیریت یک بحران حیاتی برای خود نیست. بحران سوئز، صرفاً یک اعتراف تاریخی به پایان استقال راهبردی بریتانیا و آغاز سقوط آن از جایگاه هژمون جهانی بود.

الگو کاملاً روشن است. روسیه در بسفرو دارا نل متوقف شد، متفقین در همان گلوگاه‌ها زمین گیر شدند، و بریتانیا در سوئز فرو ریخت. این‌ها روایت‌های پراکنده نیستند؛ یک خط‌ممتد از تاریخ‌اند که یک پیام واحد دارند: هر قدرتی که در تنگه‌ها به چالش کشیده شود، دیر یا زود در کل ساختار قدرتش دچار فرسایش خواهد شد.

و اکنون، این خط تاریخی به تنگه هرمز رسیده است. جایی که دیگر نمی‌توان با ادبیات اغراق آمیز، واقعیت را پنهان کرد. هرمز امروز همان نقشی را برای انرژی جهانی دارد که سوئز برای تجارت قرن بیستم داشت. اما تفاوت در اینجاست که در سوئز، یک امپراتوری در حال افول، نتوانست اراده‌اش را تحمیل کند؛ در هرمز، نشانه‌ها حاکی از آن است که هژمون مدعی حتی در سطح «نمایش اقتدار» نیز با چالش روبه‌روست. این نخستین ترک‌هایی است که اگر با همان الگوی تاریخی پیش برود، می‌تواند به شکافی عمیق تبدیل شود. تاریخ با عدد و سند حرف می‌زند، و اعداد می‌گویند امپراتوری‌ها در لحظه‌ای که گلوگاه‌ها از کنترل‌شان خارج می‌شود، دیگر آن قدرت سابق نیستند. به همین دلیل هرمز امروز فقط یک تنگه نیست؛ یک آزمون تاریخی است. آزمونی که پیش از این، بسفرو، دارا نل و سوئز، پاسخ آن را داده‌اند.

سیاست خارجی

ان.بی.سی نیوز: ایران هیچ عجله‌ای برای توافق با واشنگتن ندارد

رسانه آمریکایی ان‌بی‌سی نیوز در گزارش اظهار داشت: منابع غربی آگاه به ارزیابی‌های اطلاعاتی اذعان دارند که تهران با وجود همه تصمیماتی که «دونالد ترامپ»، رئیس‌جمهور آمریکا در این مدت اتخاذ کرده از جمله تشدید بمباران‌های هوایی، تهدید به از بین بردن زیرساخت‌ها، امتحان کردن دیپلماسی و نهایتاً دستور به اعمال یک محاصره دریایی علیه ایران، هیچ عجله‌ای برای توافق کردن با واشنگتن ندارد.

شبکه ان.بی.سی تحلیل کرده است: هم‌زمان با افزایش هزینه‌های سیاسی و اقتصادی جنگ افروزی کاخ سفید، رئیس‌جمهور آمریکا که با افت شدید محبوبیت در آستانه انتخابات میان‌دوره‌ای کنگره مواجه است، در تلاش برای یافتن راه خروج از بحرانی است که خود آغازگر آن بود. نظرسنجی‌های جدید نشان می‌دهد اکثریت رأی‌دهندگان آمریکایی عملکرد ترامپ در قبال ایران را نمی‌پذیرند. این گزارش به نقل از یک دیپلمات غربی و پنج مقام مطلع به حوزه ایران تصریح می‌کند: «نظام

ایران به طرز غیرقابل باوری اکنون باثبات‌تر از قبل جنگ است و گرایش‌های قاطعانه‌تری یافته است.»

این گزارش رسانه آمریکایی بر خلاف ادعای اخیر رئیس‌جمهور آمریکا در روز پنجشنبه است که مدعی شده بود ایران برای توافق برقرار کردن با واشنگتن «تحت فشار زمانی قرار دارد» اما خودش برای پایان دادن به جنگ با ایران هیچ فشار زمانی احساس نمی‌کند.

پرنده کوچک خوشبختی

برشانه فرهادی نخواهد نشست

ایمان عظیمی منتقد سینما

جشنواره فیلم کن از چند روز دیگر در جنوب فرانسه برگزار می شود. در غیبت فیلمسازان آمریکایی و هالیوودی، این اروپایی ها و آسیایی ها هستند که می توانند بیش از سال های گذشته خودی نشان دهند و نخل را به خانه ببرند. در این میان یک نام مشهور ایرانی هم در میان کارگردانان بخش مسابقه فستیوال به چشم می خورد. اصغر فرهادی که پیش از این دو جایزه اسکار را به دست آورده اینبار برای دشت اولین نخل طلایش دورخیز کرده است؛ اتفاقی که بیش از هر زمان دیگری بعید به نظر می رسد. فرهادی در کنار عباس کیارستمی شناخته شده ترین فیلمساز ایرانی در جهان به حساب می آید و تاکنون حضور موفق‌تری را در جشنواره‌ها و جشن های سینمایی دنیا تجربه کرده اما به چند دلیل امسال سال پیروزی بزرگ او پس از کسب دومین اُسکار به خاطر فیلم «فروشنده» نیست.

«داستان های موازی» در مورد حمله داعش به تئاتر بتکان پاریس در سال ۲۰۱۵ میلادی ست. دست گذاشتن روی این سوژه و روایت زوایای انسانی و اجتماعی آن شاید برای جشنواره های سیاسی تر نظیر «برلین» مناسب باشد و حتی خرس طلا را برای سازنده اش به ارمغان بیاورد و إلا تجربه نشان داده که کن چندان دست برروی این مسائل نمی گذارد.

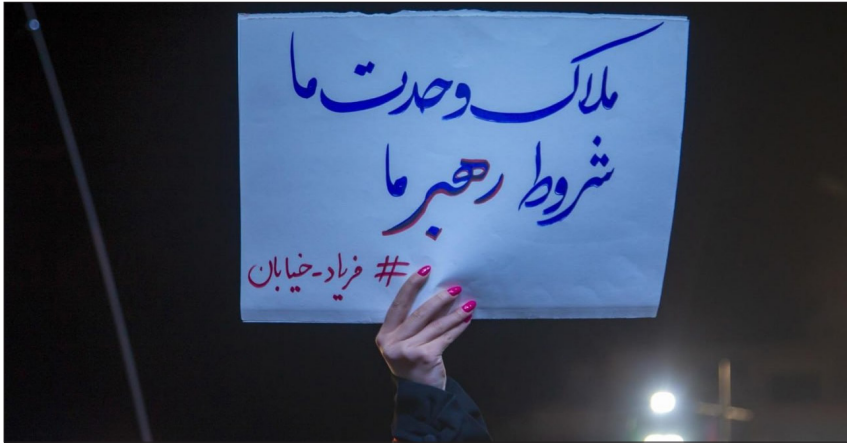
از طرف دیگر، نماینده فرانسه در سال گذشته میلادی هم یک ایرانی بود؛ درنتیجه سخت بتوان احتمالش را داد که بازهم یک ایرانی در مقام نماینده فرانسه نخل طلا را با خود به خانه ببرد. حتی با وجود اینکه اصغر فرهادی با هر متر و معیاری از پناهی فیلمساز بهتری است. از سوی دیگر، جو غالب در جشنواره های غربی به گونه ای نیست که مانند گذشته روی خوشی به درام های مدرنیستی نشان دهند.

سایه های موازی بنا به شنیده ها در لحن شبیه آثار کیشلوفسکی و در روایت پردازی نزدیک به آثار هایپرلینکی الخاندرو گونزالس ایناریتوست. دوفیلمسازی که یکی از آن ها رقابت برای کسب نخل طلا را در سال ۱۹۹۴ به فیلم پست مدرنیستی تارانتینو، باخت و دیگری مدتی است که دیگر فیلم اپیزودیک یا هایپرلینک دیگر نمی سازد، آنهم تنها به این دلیل که نه جشنواره ها خواهان آن هستند و نه کمپانی های بزرگ قصدی بر تولید این فیلم ها دارند.

برخی تریبون داران چگونه ممکن است فرهنگ کنشگری مردم را به انفعال بکشند

حواستان باشد! شما باید صدای مردم باشید

سازمان دهی پس از اعلام خبر شهادت رهبر شهید انقلاب از دل جامعه جوشیدند و بیش از پنجاه شب در خیابان ها ماندند و به خانه نرفتند.

چارچوب مشترک، یعنی اوامر رهبر جدید انقلاب به انسجام رسیده بودند. مسئله اینجاست که وحدت، اگر به ابزاری برای محدود کردن بیان مطالبات به حق تبدیل شود، از معنای واقعی خود فاصله می گیرد. از سوی دیگر، نحوه حضور برخی تریبون داران نیز قابل توجه بود. نوعی مواجهه که گاه رنگ و بوی سلبریتی وار به خود می گرفت و فیگور دانای کل را حمل می کرد و در عین حال، تمایل شدید به جهت دهی مستقیم به افکار جمعی داشت. این ترکیب، اگرچه ممکن است بانیّت حفظ نظم صورت بگیرد، اما در عمل می تواند موجب سرخوردگی جمعیت عظیم انقلابی و اتفاقا از بین رفتن وحدت و کاهش مشارکت شود؛ به ویژه در جامعه ای که با این عظمت در حال تجربه شکل گیری کنشگری از پایین است.

ادبیات به کار رفته در این فضا نیز بی تأثیر نیست. هرجا که لحن از گفت وگو فاصله بگیرد و گاهی به تهدید و ارباب متمایل شود و از سوی دیگر به سمت امر و نهی برود، طبیعی است که بخشی از ظرفیت تعامل از بین می رود. فرهنگ عمومی، پیش از هر چیز، در زبان شکل می گیرد و زبانی که مجال بیان را محدود کند، در بلندمدت به کاهش پویایی اجتماعی می انجامد. نکته مهم اینجاست که این مردم، در عمل نشان دادند می توانند هم منسجم باشند و هم مطالبه گر. این یک دستاورد فرهنگی قابل توجه است که نیاز به تقویت دارد، نه محدود سازی. اگر این مسیر به درستی فهم و همراهی شود، می تواند به شکل گیری الگویی پایدار در فرهنگ سیاسی منجر شود.

در انتها، مسئله برسر نقش تریبون است؛ اینکه در کنار مردم بایستد یا در مقابل جریان طبیعی آن ها قرار بگیرد. تفاوت این دو رویکرد، تفاوت میان تقویت یک حرکت فرهنگی و کند کردن آن است. انتخابی که پیامدهایش، فراتر از یک مقطع زمانی، در آینده فرهنگ عمومی خود را نشان خواهد داد.

در میان تصاویر و لحظاتی که تجاوز آمریکا و اسرائیل علیه ایران ساخت، یک تصویر بیش از همه به چشم آمد؛ مردمی که کاملا به صورت خودجوش و بدون

سعید قاسمی روزنامه نگار

این ها همان «مردم مبعوث شده» اند؛ پدیده ای که نشانه ای از بلوغ در فرهنگ سیاسی کشور است. اما درست در همین روزها، برخی تریبون داران، به جای همراهی با این جریان، ترجیح دادند آن را هدایت کنند؛ رویکردی که به تدریج مسیر این کنشگری خودجوش را تحت تأثیر قرار داد و پرسش هایی جدی در حوزه فرهنگ عمومی ایجاد کرد.

ماجرای جایی اهمیت پیدایم کند که بدانیم این بار، برخلاف بسیاری از موقعیت های مشابه، حرکت از پایین آغاز شد. مردم خودشان به میدان آمدند؛ نه صرفاً برای حضور نمادین، بلکه برای اینکه بایستند، حرف بزنند و در چارچوبی که به آن باور دارند، مطالبه گری کنند. همین ویژگی است که این اتفاق را از یک واکنش صرفاً سیاسی فراتر می برد و آن را به یک مسئله فرهنگی تبدیل می کند. در چنین شرایطی، انتظار می رفت تریبون داران، که عمده آنها را مادیّن تشکیل می دهند، نقش همراه و جلو دار را ایفا کنند. اما چیزی که اتفاق افتاد در پاره ای اوقات عکس این موضوع بود که باعث شد شاهد فاصله گیری تریبون داران از این نقش باشیم. در این بین بودند کسانی که به جای هم صدایی با مردم، تلاش کردند صدایی یکدست از بالای استیج را شکل دهند؛ رویکردی که بیش تر به همان الگوی قدیمی «گوینده و شنونده» شباهت داشت. الگویی که در آن، مردم کمتر به عنوان کنشگر دیده می شوند و بیشتر در جایگاه مخاطب قرار می گیرند.

در این میان، مفهوم «وحدت» به یکی از کلیدواژه های اصلی تبدیل شد. اما نوع استفاده از این واژه، محل تأمل است. وحدتی که از دل یک حرکت خودجوش شکل گرفته بود، نیازی به تأکیدهای مکرر و از بالا نداشت. مردم مبعوث شده، پیش از هر توصیه ای، حول یک

یادداشت

اتحاد ملی در ادبیات فارسی

محمد قربانی روزنامه نگار

ادبیات فارسی، فراتر از یک میراث هنری، بستری برای انتقال اندیشه های بنیادین اجتماعی است. یکی از پررنگ ترین این مفاهیم، «اتحاد ملی» است. در آثار مولانا، وحدت ریشه ای عرفانی دارد. او انسان ها را دارای روحی واحد می داند و تفرقه را نشانه دوری از حقیقت معرفی می کند: «تفرقه در روح حیوانی بود/ نفس واحد روح انسانی بود». و در جایی دیگر، اتحاد را سرچشمه رحمت می خواند: «گفت با این مراد حجت است/ لیک جمعند و جماعت رحمت است/ رازگویان با زبان و بی زبان /الجماعه رحمه تأویل بدان». مولانا با تمثیلی ساده اما عمیق، خطر تفرقه را چنین بیان می کند: «گرگ اغلب آن زمان گیرا شود/ کز رمه، شیشک به خود تنها شود».

در حماسه ملی ایران، ابوالقاسم فردوسی نیز اتحاد را عامل قدرت و پیروزی می داند: «که گردو برادر نهند پشت پشت/ تن کوه را باد ماند به مشت» و تأکید می کند که نیروی جمعی، بر توان فردی برتری دارد: «به لشکر توان کرد این کارزار/ به تنها چه خیزد از یک سوار».

سعدی شیرازی با بیانی ساده و اجتماعی، اهمیت همبستگی را به تصویر می کشد: «مورچگان را چو بود اتفاق/ شیرزیان را بدر اند پوست».

در دوره معاصر، ملک الشعرای بهار اتحاد را راه نجات جامعه معرفی می کند: «چاره ما نیست به جز اتحاد/ این ره رشد است فنعم الرشاد».

محمد اقبال لاهوری اتحاد را شرط کمال فرد و جامعه می داند: «فرد را ربط جماعت رحمت است/ جوهر او را کمال از ملت است» همچنین محمد حسین بهجت تبریزی (شهریار) با نگاهی هشدارآمیز، پراکندگی دل ها را عامل بحران معرفی می کند و از خدا پیوند میان جمع های پراکنده را می خواهد: «معلق است به مویی جهان و بر سر آن/ همه لجاج و لجوج و همه عناد و عنود/ خود این قلوب پراکنده را به هم پیوند/ صف نماز کن این جدال و جنود».

با توجه به شرایط امروز کشور، بازخوانی مفهوم اتحاد در میراث فرهنگی و ادبی فارسی ضروری است. این مفهوم ریشه دار در فرهنگ ما، امروز می تواند رمز پیروزی و عامل موفقیت ما در جنگ تحمیلی سوم باشد.

انیمیشن ایرانی «یوز» پس از ده روز اکران در روسیه به فروش ۱۵۰ هزار دلاری رسیده است.

ادامه موفقیت های «یوز» این بار در اکران خارجی